Hej!

Lunds Kammarmusiksällskap avslutar spelåret med en **romansafton, måndag 2 december kl 19.00 på Magle Konserthus**. Då kommer vi få höra **världssopranen Kate Royal med pianisten Joseph Middleton.**

På www.lkms.se hittar du länkar du kan läsa om musikerna samt lyssna på dem.

Vi lovar en ovanlig och oförglömlig kväll med operastjärnan **Kate Royal** som vågar! Hon blandar med frihet, humor och finess romanssånger med brittiska folksånger. Allt i samarbete med välkände **Joseph Middleton**.

Kvällens program:
Debussy:
Chansons de Bilitis (tre sånger)
Ariettes oubliées (sex sånger)
Melisandes sång ur Pélleas et Mélisande

Mahler:
Rückert-Lieder (fem sånger)
Das Himmlische Leben
Frühlingsmorgen

Engelska folksånger sjungs i anknytning till ovanstående sånger.

Läs om sångernas innehåll i bilaga 1.
Texter i original och svensk översättning finns i bilaga 2.

Biljettkassan öppnar kl. 18.30 på Magle Konserthus. **Biljettpris** för medlemmar och studerande **120 kr**, för övriga **200 kr**. Ungdomar under 18 år går in gratis.
Du kan betala kontant eller med Swish. Du kan även förköpa biljett på Biljettbyrån vid Centralstationen, samt på nätet via www.ticketmaster.se (expeditionsavgift tillkommer).

Välkommen!
Styrelsen
www.lkms.se

Spelåret 2020 börjar igen måndag 20 januari med Messiaen Quartet Copenhagen som består av Malin William-Olsson, violin, Viktor Wennesz, klarinett, Carl-Oscar Østerlind, cello och Kristoffer Hyldig, piano.

Bilaga till medlemsutskick inför spelafton den 2 december med Kate Royal och Joseph Middleton.
Något om verken som framförs.

Sånger av Debussy

1896 tonsatte Debussy 3 dikter ur en diktsamling av Pierre Louÿs (1870-1925), ***Chansons de Bilitis.*** Dessa erotiska dikter, 143 till antalet, väckte stort uppseende när de publicerades som översättningar av nyligen funna texter av en kvinna, Bilitis, samtida med Sapfo. Men både Bilitis och dikterna var vad vi i dag skulle kalla ”fake news”. Louÿs hade skrivit de fantastiska och prisade dikterna själv, även om några var bearbetningar av Sapfo-poem. Dikterna skildrar den åldrande Bilitis minnesbilder från barndom till död.

La flûte de Pan skildrar en ung flickas första kärleksupplevelser, med en panflöjt som förenande länk.

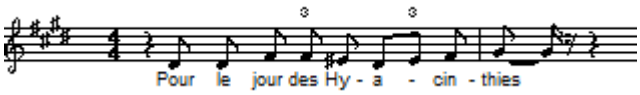

La chevelure skildrar den mogna kärleken, där älskaren berättar för diktens jag om en dröm.

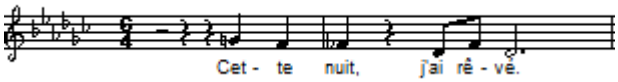

Sista sången *Le tombeau des naïades,* kan kanske tolkas som en metafor för kärlekens död, åtminstone den erotiska. Hjältinnan letar efter satyrerna – panflöjtspelare och vällustens symbol. Men de visar sig vara döda, liksom föremålen för satyrernas lustar, najaderna. De före detta älskande begrundar livets gång vid najadernas grav, en isbetäckt källa.

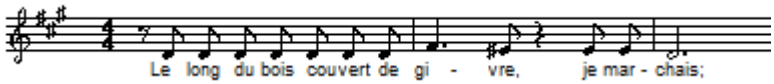

Debussy tonsatte i olika omgångar flera dikter av **Paul Verlaine** (1844-96). ***Ariettes oubliées***, Glömda sånger, är ett ganska tidigt verk från 1886, när Debussy var 24 år. De sex sångerna är med sin kromatik och tonala mångtydighet tydligt påverkade av Wagner.

Nr 1*, C'est l'extase...,* beskriver kärlekens åtrå och trånad.

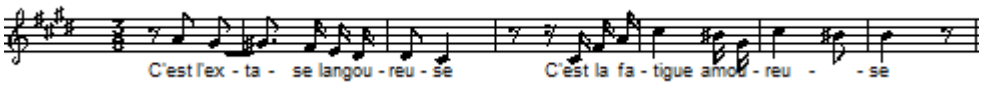

Nr 2, *Il pleure dans mon cœur...*, jämför regnet i staden med ett gråtande hjärta.
Men hjärtats ägare förstår inte varifrån nedstämdheten kommer.

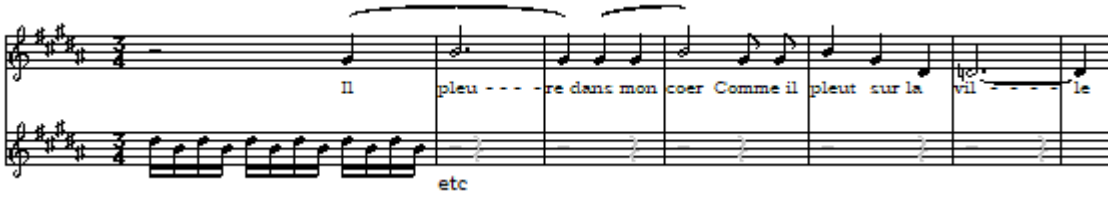

Pianoackompanjemanget som visas i första takten fortsätter under sången. Det avser säkert att spegla regndropparnas fallande.

Nr 3, *L'ombre des arbres...,* jämför på nytt människans vemod, denna gång med ett mörkt dystert landskap.

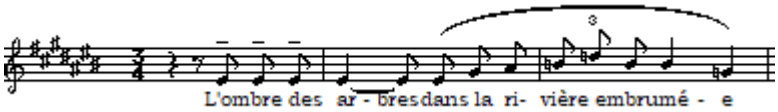

Nr 4, *Chevaux de bois*, har en lättsammare stämning, som skildrar turerna med en karusell bestående av trähästar.

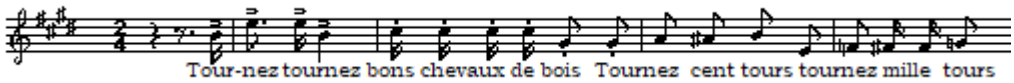

De två sista sångerna Green och Spleen har engelska titlar, ord som Verlaine fastnat för.

Nr 5, *Green* är en kärlekssång, där diktens jag inte bara bjuder på grönsaker utan också sitt hjärta.

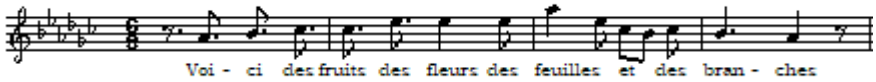

Nr 6, *Spleen*, skildrar tungsinnet, orsakat av oro för att diktens jag ska bli lämnad av den älskade.

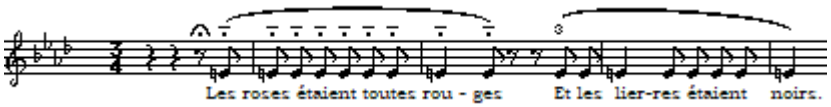

Texter i original och i svensk översättning finns i särskild bilaga.

Folksånger

Kvällens artister har valt att kommentera en del av Debussys och Mahlers sånger med folksånger från Storbritannien.

Black is the color of my true love's hair är en sång som sjungs mycket i USA, men sången lär komma från Skottland. På nätet kan man hitta minst tre olika tonsättningar. Kate Royal sjunger en av dem omedelbart efter *La chevelure (Håret).*

Dancing in the snow är en engelsk folkvisa. Den framförs *efter Le tombeau des naïades.*

The turtle dove är en folksång från 1700-talet. Den har arrangerats av bl.a. Ralph Vaughan Williams. Den framförs här i anknytning till *L'ombre des arbres...,*

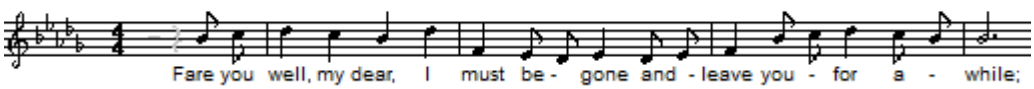

I will give my love an apple framförs före *Green.*

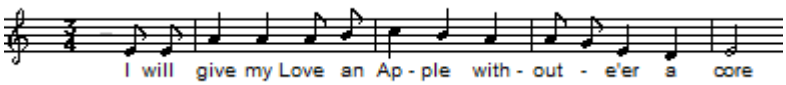

Lemady handlar om en ung man som en tidig morgon plockar blommor till sin älskade, och framförs i anknytning till *Ich atmet' einen linden Duft*

At the mid-hour of night, är en irländsk folkvisa som här fått ny text av Thomas Moore (1779-1852). Den framförs i anknytning till *Um Mitternacht.*

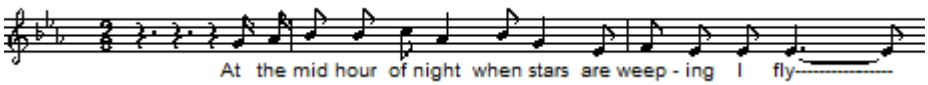

Sånger av Mahler

Friedrich Rückert (1788-1866) var en inspirationskälla för många tonsättare. Över 120 av hans dikter har tonsatts av bl.a. Schubert, Robert och Clara Schumann, Brahms, Hugo Wolf och Richard Strauss. Mest kända har dock **Mahlers** tonsättningar, *Kindertotenlieder* och *Fünf Rückertlieder* blivit.

Sångerna i ***Rückertlieder*** skrevs 1901-02. De presenteras här nedan i kompositionsordning. Vid publikationen hade de en något annorlunda ordning, och artisterna väljer ofta sin egen ordning. De skrevs ursprungligen för pianoackompanjemang men alla utom *Liebst du um Schönheit* orkestrerades av Mahler. Den senare arrangerades för orkester av Max Puttmann efter Mahlers död.

De fem sångerna utgör inte en sångcykel i egentlig mening, alltså med ett sammanhängande tema, men framförs ändå väldigt ofta tillsammans.

Blicke mir nicht in die Lieder! handlar om diktarens ovilja att låta någon se verken innan de är färdiga.

Ich atmet' einen linden Duft är en kärleksdikt, som leker med orden. Substantivet Linde betyder lind och adjektivet lind(e) betyder mild, len, lätt.

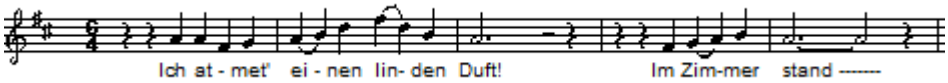

Ich bin der Welt abhanden gekommen är en av Mahlers allra vackraste och mest förtätade sånger. Den beskriver författarens frid efter att ha dragit sig tillbaka från världens larm.

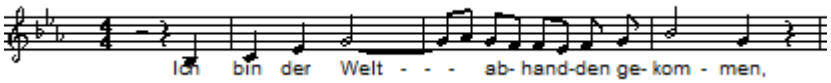

Um Mitternacht beskriver diktarens kamp mot nattens och mörkrets anfäktelser. I det mäktiga stycket lyckas Mahler fånga själsstriden, som endast kan stillas i tilliten till Gud.

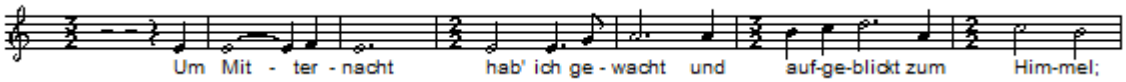

Liebst du um Schönheit var en kärleksgåva till nya hustrun, Alma Mahler. Den är också en hyllning till den kravlösa kärleken.

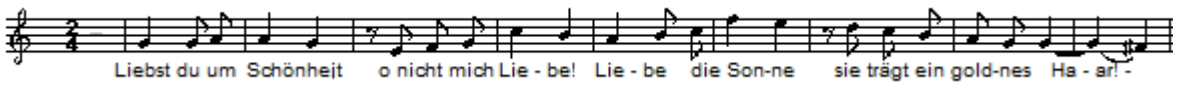

Detta är den enklast byggda av sångerna. De fyra första får betraktas som genomkomponerade, alltså med musik som byter karaktär och melodi efter textens innehåll. Men här härskar den strofiska kompositionsmetoden ända till diktens sista strof, Liebst du um Liebe. Där låter Mahler melodin kongenialt byta skepnad i takterna 3-4: o ja mich liebe! En höjdpunkt att vänta på!

Mahler tonsatte också flera av texterna i **Des Knaben Wunderhorn**, en samling folkvisor i tre band från 1800-talets början, sammanställda av Achim von Arnim och Clemens Brentano. *Das himmlisches Leben* komponerades 1892 men kom aldrig med i den samling av 12 sånger som 1899 publicerades som **Humoresken.** I stället fick den ingå i finalen till den 4:es symfonin.

Das himmlisches Leben skildrar med humor och ironi det himmelska livet, som för människorna, om än inte för djuren, är just så paradisiskt som man kan vänta.

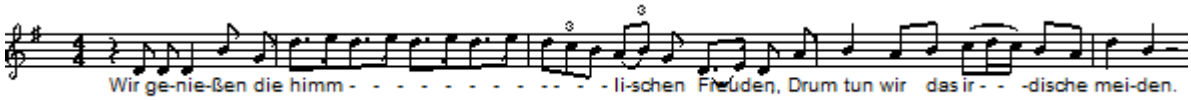

Frühligsmorgen ingår i en tidigare samling, **Lieder und Gesänge**, Volym 1. Den är dock inte hämtad från von Anims och Brentanos samling utan skriven av Richard von Volkmann, (under signatur Richard Leander), men ett barn i samma anda.

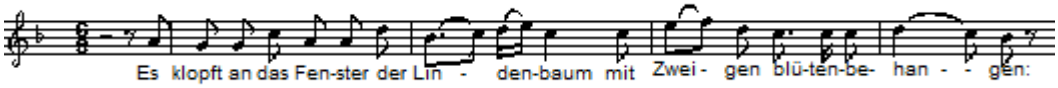

Texter i original av de franska och tyska sångerna och i svensk översättning finns i särskild bilaga.

Yngve Bernhardsson

Ariettes oubliées
(Paul Verlaine)

Tonsatta av Debussy (1888)

C'est l'extase...

C'est l'extase langoureuse,
C'est la fatigue amoureuse,
C'est tous les frissons des bois
Parmi l'étreinte des brises,
C'est, vers les ramures grises,
Le chœur des petites voix.

O le frêle et frais murmure!
Cela gazouille et susurre,
Cela ressemble au cri doux
Que l'herbe agitée expire...
Tu dirais, sous l'eau qui vire,
Le roulis sourd des cailloux.

Cette âme qui se lamente
En cette plainte dormante,
C'est la nôtre, n'est-ce pas?
La mienne, dis, et la tienne,
Dont s'exhale l'humble antienne
Par ce tiède soir, tout bas?

Il pleure dans mon cœur...

Il pleure dans mon cœur
Comme il pleut sur la ville;
Quelle est cette langueur
Que pénètre mon cœur?

O bruit doux de la pluie
Par terre et sur les toits!
Pour un cœur qui s'ennuie,
O le bruit de la pluie!

Il pleure sans raison
Dans ce cœur qui s'écœure.
Quoi! nul trahison?...
Ce deuil est sans raison.

C'est bien la pire peine
De ne savoir pourquoi,
Sans amour et sans haine,
Mon cœur a tant de peine!

De franska och tyska dikterna har
översatts av Yngve Bernhardsson.
Varmt tack till Catarina Svensson och
Bengt Edlund för värdefulla synpunkter.

Det är extas...

Det är trånadens extas,
det är kärlekens trötthet,
det är skogarnas skälvning
under vindarnas omfamning,
det är de små rösternas kör
i det grå grenverket.

O, det svaga och friska brusandet!
Det kvittrar och prasslar.
Det låter som det mjuka rop
som gräs i rörelse ger ifrån sig…
som det dämpade rullande ljudet
av småsten i virvlande vatten

Denna själ som jämrar sig
med denna slumrande klagan,
den är vår, inte sant?
Min och din, eller hur,
Som utandas denna blygsamma hymn
helt lågmält i den ljumma kvällen?

Det gråter i mitt hjärta...

Det gråter i mitt hjärta
såsom det regnar i staden;
Vad är det för vemod
som tränger in i mitt hjärta?

O, regnets mjuka sorl
på marken och på taken!
O, ljudet av regn för
ett uttråkat hjärta.

Tårar faller utan orsak
i det plågade hjärtat.
Vad! Inget svek?
Denna sorg har ingen orsak.

Den värsta smärtan
är att inte veta varför.
Utan kärlek och utan hat,
mitt hjärtat är fyllt av så mycket sorg.

L'ombre des arbres...

L'ombre des arbres dans la rivière embrumée
Meurt comme de la fumée,
Tandis qu'en l'air, parmi les ramures réelles,
Se plaignent les tourterelles.

Combien, ô voyageur, ce paysage blême
Te mira, blême toi-même...
Et que tristes pleuraient dans les hautes feuillées
Tes espérances noyées!

Trädens skugga...

Trädens skugga över den dimhöljda floden
dör likt rök,
medan himlens duvor gråter
i det verkliga grenverket.

Hur mycket, o vandrare, avspeglar inte
detta bleka landskap dig, själv så blek…
Och hur sorgset grät inte ditt förlorade
hopp i de höga grenarna!

Chevaux de bois

Tournez, tournez, bons chevaux de bois,
Tournez cent tours, tournez mille tours;
Tournez souvent et tournez toujours,
Tournez, tournez au son des hautbois.

L'enfant tout rouge et la mère blanche,
Le gars en noir et la fille en rose,
L'une à la chose et l'autre à la pose,
Chacun se paie un sou de dimanche.

Tournez, tournez, chevaux de leur cœur,
Tandis qu'autour de tous vos tournois
Clignote l'œil du filou sournois,
Tournez au son du piston vainqueur.

C'est étonnant comme ça vous soûle
D'aller ainsi dans ce cirque bête:
Rien dans le ventre et mal dans la tête,[1]
Du mal en masse et du bien en foule.

Tournez, dadas, sans qu'il soit besoin
D'user jamais de nuls éperons
Pour commander à vos galops ronds,
Tournez, tournez, sans espoir de foin.

Et dépêchez, chevaux de leur âme:
Déja voici que sonne à la soupe
La nuit qui tombe et chasse la troupe
De gais buveurs que leur soif affame.

Tournez, tournez! Le ciel en velours
D'astres en or se vêt lentement.
L'église tinte un glas tristement.
Tournez au son joyeux des tambours.

Trähästarna

Sväng runt, sväng runt, duktiga trähästar.
Sväng runt hundra varv, eller tusen;
Sväng ofta och sväng för alltid
Sväng runt, sväng runt till oboernas toner.

Barnet är helt rött och modern vit,
en pojke i svart och en flicka i rosa,
Den ene driver på, den andre intar en pose,
envar sig roar för sin söndagsslant.

Sväng runt, sväng runt, hästar i deras hjärtan,
medan den listige ficktjuven
kikar under alla era varv.
Sväng runt till tonerna av en övermodig kornett.

Det är märkligt hur det berusar er
att delta i en sådan dum cirkus:
Inget i magen och värk i huvudet,
massor av plåga och massor av upptåg.

Sväng runt, hästar, trots att
ni aldrig behöver sporras
för att galoppera i cirkel.
Sväng runt, sväng runt, utan hopp om hö.

Och skynda på, hästar i deras själar:
redan kallas till kvällsmat, mörkret faller
och jagar iväg de glada drinkarna,
plötsligt hungriga av sin törst.

Sväng runt, sväng runt, himlen i sammet
smyckar sig långsamt med stjärnor av guld.
Kyrkan ringer dyster själaringning.
Sväng runt till de glada ljuden av trummor.

Green

Voici des fruits, des fleurs, des feuilles et des branches,
Et puis voici mon cœur qui ne bat que pour vous.
Ne le déchirez pas avec vos deux mains blanches,
Et qu'à vos yeux si beaux l'humble présent soit doux.

J'arrive tout couvert encore de rosée
Que le vent du matin vient glacer à mon front.
Souffrez que ma fatigue, à vos pieds reposée,
Rêve des chers instants qui la délasseront.

Sur votre jeune sein laisser rouler ma tête,
Toute sonore encor de vos derniers baisers;
Laissez-la s'apaiser de la bonne tempête,
Et que je dorme un peu puisque vous reposez.

Grönt

Här är frukt, blommor, blad och grenar,
Och här är även mitt hjärta, som klappar bara för Dig.
Riv ej sönder det med Dina vita händer,
och må min enkla gåva finna nåd inför Dina ögon så vackra.

Jag anländer helt täckt av dagg
Som morgonvinden kommer att förvandla till is på min panna.
Låt min trötta kropp,
som vilar vid Dina fötter,
drömma om ljuva stunder
som ska vederkvicka den.

Låt vid Ditt unga bröst det huvud vila,
som ännu minns Dina senaste kyssar.
Låt det bli lugnt igen
efter den kärleksfulla stormen,
och låt mig sova en stund då Du vilar.

Spleen

Les roses étaient toutes rouges,
Et les lierres étaient tout noirs.

Chère, pour peu que tu te bouges,
Renaissent tous mes désespoirs.

Le ciel était trop bleu, trop tendre,
La mer trop verte et l'air trop doux.

Je crains toujours _ ce qu'est d'attendre!
_
Quelque fuite atroce de vous.

Du houx à la feuille vernie
Et du luisant buis, je suis las,

Et de la campagne infinie,
Et de tout, fors de vous, hélas!

Livsleda

Rosorna var helt röda
och murgrönan var helt svart.

Älskade, hur lite du än rör dig
så återföds all min förtvivlan.

Himlen var alltför blå, alltför innerlig,
havet alltför grönt och luften alltför ljuv.

Jag är alltid rädd - för vad som väntar!
…
Din ohyggliga flykt från mig.

Jag är trött på järnekens blanka blad
och på buxbomens glans,

och på den oändliga landsbygden,
och på allt, ack, utom på dig!

Tre dikter ur **Chansons de Bilitis**
av Pierre Louÿs

Tonsatta av Debussy 1896

La flûte de Pan

Pour le jour des Hyacinthies, il m'a donné une syrinx
faite de roseaux bien taillés, unis avec la blanche cire
qui est douce à mes lèvres comme le miel.

Il m'apprend à jouer, assise sur ses genoux; mais je
suis un peu tremblante. Il en joue après moi, si
doucement que je l'entends à peine.

Nous n'avons rien à nous dire, tant nous sommes
près l'un de l'autre; mais nos chansons veulent se
répondre, et tour à tour nos bouches s'unissent sur la flûte.

Il est tard; voici le chant des grenouilles vertes qui
commence avec la nuit. Ma mère ne croira jamais que
je suis restée si longtemps à chercher ma ceinture perdue.

Panflöjten

Till Hyacint-dagen gav han mig en panflöjt
gjord av noggrant skurna vassrör
förenade med vitt vax
som var söt som honung för mina läppar.

Sittande i hans knä lär han mig att spela ; men jag darrar en smula. Han spelar efter mig, så mjukt att jag knappt kan höra honom

Vi har inget att säga varandra, så nära är vi varandra; men våra sånger vill besvara varandra, och ömsom förenas våra läppar på flöjten.

Det är sent; Nu hörs de gröna grodornas sång som inleder natten.
Min mor kommer aldrig att tro att jag varit borta så länge
för att leta efter mitt förlorade skärp.

La chevelure

Il m'a dit: «Cette nuit, j'ai rêvé. J'avais ta chevelure
autour de mon cou. J'avais tes cheveux comme un
collier noir autour de ma nuque et sur ma poitrine.

«Je les caressais, et c'étaient les miens; et nous
étions liés pour toujours ainsi, par la même chevelure
la bouche sur la bouche, ainsi que deux lauriers n'ont
souvent qu'une racine.

Håret

Han sade till mig: "I natt drömde jag att jag hade Ditt långa hår omkring min hals. Jag hade Dina hårlockar som ett svart halsband runt nacken och på mitt bröst.

Jag smekte dem och de var mina; och vi var på detta sätt sammanbundna för evigt, med samma hår, mun mot mun, likt två lagerträd som ofta har bara en rot.

«Et peu à peu, il m’a semblé, tant nos membres
étaient confondus, que je devenais toi-même ou que
tu entrais en moi comme mon songe.»

Quand il eut achevé, il mit doucement ses mains sur
mes épaules, et il me regarda d’un regard si tendre,
que je baissai les yeux avec un frisson.

Och då och då tycktes det mig som vore våra lemmar så förenade
att jag blev Du och att Du trädde in i mig som i en dröm.”

När han var klar lade han mjukt sina händer på mina axlar och
tittade på mig så ömt att jag darrande sänkte mina blick.

Le Tombeau des Naïades

Le long du bois couvert de givre, je marchais; mes cheveux
devant ma bouche se fleurissaient de petits glaçons, et
mes sandales étaient lourdes de neige fangeuse et tassée.

Il me dit: «Que cherches-tu?»—«Je suis la trace du satyre.
Ses petits pas fourchus alternent comme des trous dans
un manteau blanc.» Il me dit: «Les satyres sont morts.

«Les satyres et les nymphes aussi. Depuis trente ans il
n’a pas fait un hiver aussi terrible. La trace que tu vois est
celle d’un bouc. Mais restons ici, où est leur tombeau.»

Et avec le fer de sa houe il cassa la glace de la source
où jadis riaient les naïades. Il prenait de grands
morceaux froids, et les soulevant vers le ciel pâle, il
regardait au travers.

Najadernas grav

Jag vandrade längs skogen täckt av rimfrost;
Mitt hår framför munnen blommade av små ispiggar och
mina sandaler var tunga av jordblandad snö.

Han sade till mig: “Vad söker du?”
”Jag följer satyrens spår.
Hans små kluvna steg skiftar likt hål i en löst vävd vit mantel." Han sade till mig:
”Satyrerna är döda”.

”Satyrerna, liksom nymferna . På trettio år har det inte varit en vinter lika förskräcklig.
Spåren du ser är av en bock. Men låt oss vila här, där deras grav är.”

Och med sin järnskodda hacka bröt han isen på den källa där najaderna en gång skrattade.
Han tog stora kalla isbitar, lyfte upp och tittade igenom dem mot den bleka himlen.

Mahler, Rückert Lieder m.fl.

Blicke mir nicht in die Lieder!

Blicke mir nicht in die Lieder!
Meine Augen schlag' ich nieder,
Wie ertappt auf böser Tat.
Selber darf ich nicht getrauen,
Ihrem Wachsen zuzuschauen.
Deine Neugier ist Verrat!

Bienen, wenn sie Zellen bauen,
Lassen auch nicht zu sich schauen,
Schauen selbst auch nicht zu.
Wenn die reichen Honigwaben
Sie zu Tag gefördert haben,
Dann vor allen nasche du!

Titta inte i mina sånger!

Titta inte i mina sånger!
Jag sänker blicken, som vore jag
ertappad med onda gärningar.
Jag vågar inte själv
se dem växa fram.
Din vetgirighet känns trolös!

Bina låter heller ingen se
när de bygger sina celler,
och tittar inte ens själva.
När de rika honungskakorna
ser dagens ljus,
blir du den förste att få smaka!

Ich atmet' einen linden Duft

Ich atmet' einen linden Duft!
Im Zimmer stand
Ein Zweig der Linde,
Ein Angebinde
Von lieber Hand.
Wie lieblich war der Lindenduft!
Wie lieblich ist der Lindenduft!
Das Lindenreis
Brachst du gelinde;
Ich atme leis
Im Duft der Linde
Der Liebe linden Duft

Jag kände en mild doft

Jag kände en mild doft!
I rummet stod
en gren av linden,
en gåva
från en älskad hand.
Hur underbar var inte lindens doft!
Hur underbar är inte lindens doft!
En kvist av lind
du skänkte mig ömt;
jag andas sakta in
den lindens doft,
dess milda doft av kärlek..

Ich bin der Welt abhanden gekommen

Ich bin der Welt abhanden gekommen,
Mit der ich sonst viele Zeit verdorben,
Sie hat so lange nichts von mir vernommen,
Sie mag wohl glauben, ich sei gestorben!
Es ist mir auch gar nichts daran gelegen,
Ob sie mich für gestorben hält,
Ich kann auch gar nichts sagen dagegen,
Denn wirklich bin ich gestorben der Welt.
Ich bin gestorben dem Weltgetümmel,
Und ruh' in einem stillen Gebiet!
Ich leb' allein in meinem Himmel,
In meinem Lieben, in meinem Lied!

Jag är inte längre en del av världen

Jag är inte längre en del av den värld
där jag annars förslösat så mycken tid.
Den har inte hört något från mig på länge
och kan mycket väl tro att jag är död.
Men jag bryr mig inte,
om den håller mig för död.
Jag kan heller inte säga emot,
för jag är verkligen död för världen.
Jag är död för världens vimmel,
och vilar ut i lugnets rike!
Jag lever ensam i min himmel,
i min kärlek, i min sång!

Um Mitternacht

Um Mitternacht
Hab' ich gewacht
Und aufgeblickt zum Himmel;
Kein Stern vom Sterngewimmel
Hat mir gelacht
Um Mitternacht.

Um Mitternacht
Hab' ich gedacht
Hinaus in dunkle Schranken.
Es hat kein Lichtgedanken
Mir Trost gebracht
Um Mitternacht.

Um Mitternacht
Nahm ich in acht
Die Schläge meines Herzens;
Ein einz'ger Puls des Schmerzes
War angefacht
Um Mitternacht.

Um Mitternacht
Kämpft' ich die Schlacht,
O Menschheit, deiner Leiden;
Nicht konnt' ich sie entscheiden
Mit meiner Macht
Um Mitternacht.

Um Mitternacht
Hab' ich die Macht
In deine Hand gegeben!
Herr! über Tod und Leben
Du hältst die Wacht
Um Mitternacht!

Vid midnatt

Vid midnatt
har jag vakat
och blickat mot himlen;
Ingen stjärna i stjärnevimlet
har lett mot mig
vid midnatt.

Vid midnatt
går mina tankar
ut mot mörkrets gränser.
Ingen tanke ljus
har gett mig tröst
vid midnatt.

Vid midnatt
blir jag varse
mitt hjärtas slag;
en enda puls av smärta
kan ta eld
vid midnatt.

Vid midnatt
tar jag kampen
mot ditt lidande, o, mänsklighet;
dock står det inte i min makt
att vinna den.
vid midnatt.

Vid midnatt
har jag lagt
min makt i dina händer!
Herre över död och liv,
du håller vakt
vid midnatt.

Liebst du um Schönheit

Liebst du um Schönheit,
O nicht mich liebe!
Liebe die Sonne,
Sie trägt ein goldnes Haar.
Liebst du um Jugend,
O nicht mich liebe!
Liebe den Frühling,
Der jung ist jedes Jahr.
Liebst du um Schätze,
O nicht mich liebe!
Liebe die Meerfrau,
Sie hat viel Perlen klar.
Liebst du um Liebe,
O ja, mich liebe!
Liebe mich immer,
Dich lieb' ich immerdar.

Älskar du blott skönhet

Älskar du blott skönhet,
älska då inte mig.
Älska solen,
med sitt gyllenen hår.
Älskar du blott ungdom
älska då inte mig.
Älska våren,
som blir ung varje år.
Älskar du blott rikedomar
älska då inte mig!
Älska sjöjungfrun
med sina glittrande pärlor.
Älskar du blott kärlek,
O ja, älska då mig!
Och älskar du mig alltid
skall jag älska dig för evigt.

Das himmlische Leben

Wir genießen die himmlischen Freuden,
Drum tun wir das Irdische meiden,
Kein weltlich Getümmel
Hört man nicht im Himmel,
Lebt alles in sanftester Ruh;
Wir führen ein englisches Leben,
Sind dennoch ganz lustig daneben,
Wir tanzen und springen,
Wir hüpfen und singen,
Sankt Peter im Himmel sieht zu.

Johannes das Lämmlein auslasset,
Der Metzger Herodes drauf passet,
Wir führen ein geduldigs,
Unschuldigs, geduldigs,
Ein liebliches Lämmlein zu Tod.
Sankt Lukas den Ochsen tät schlachten
Ohn einigs Bedenken und Achten,
Der Wein kost't kein Heller
Im himmlischen Keller,
Die Englein, die backen das Brot.

Gut Kräuter von allerhand Arten,
Die wachsen im himmlischen Garten,
Gut Spargel, Fisolen,
Und was wir nur wollen,
Ganze Schüsseln voll sind uns bereit.
Gut Äpfel, gut Birn und gut Trauben,
Die Gärtner, die alles erlauben!
Willst Rehbock, willst Hasen?
Auf offener Straßen,
Sie laufen herbei.

Sollt' ein Festtag etwa kommen,
Alle Fische gleich mit Freuden
angeschwommen!
Dort läuft schon Sankt Peter
Mit Netz und mit Köder,
Zum himmlischen Weiher hinein.
Sankt Martha die Köchin muß sein.
Kein' Musik ist ja nicht auf Erden,
Die unsrer verglichen kann werden.
Elftausend Jungfrauen
Zu tanzen sich trauen,
Sankt Ursula selbst dazu lacht,
Cäcilie mit ihren Verwandten
Sind treffliche Hofmusikanten,
Die englischen Stimmen
Ermuntern die Sinnen,
Daß Alles für Freuden erwacht!

Det himmelska livet

Vi njuter den himmelska glädjen
och håller oss undan den jordiska mödan.
Inget världsligt vimmel
hörs här i vår himmel.
Alla lever i ljuvaste frid;
vi lever ett änglalikt liv,
är ändå helt glada därvid,
vi dansar och springer,
vi hoppar och sjunger,
och Sankt Per i himlen ser på.

Sankt Johannes saknar sitt lamm,
och Herodes, den slaktarn, ligger på lur.
Vi leder ett tålmodigt
oskyldigt, tålmodigt
älskligt lamm till döds.
Sankt Lukas skulle slakta sin oxe
utan minsta betänklighet.
Vinet är gratis
i himmelens krog.
Och änglarna bakar vårt bröd.

Fina grönsaker av allehanda slag
de växer i himmelens trädgård.
God sparris, gröna bönor
och allt vad du vill ha,
tallrikar fyllda, står redo för oss.
Goda äpplen, goda päron, goda druvor
får vi plockar var vi vill.
Vill du ha rådjur, vill du ha hare?
På varenda gata
springer de förbi.

Skulle ock en festdag tima,
alla fiskar raskt uppsimmar!
Och iväg sankt Pär då springer
med sitt nät och med sitt bete
för att fånga dem i himlens damm.
Sankta Martha blir vår kock.
Ingen musik på jorden,
kan ju jämföras med vår.
Här vågar elvatusen jungfrur
utan tvekan trå en dans,
som självaste sankta Ursula har nöje av.
Sankta Cecilia med nära fränder
är förträffliga hovmusikanter.
Och änglalika röster
så gläder våra sinnen
att alla vaknar med fröjd!

Frühlingsmorgen (Richard Leander)

Es klopft an das Fenster der Lindenbaum.
Mit Zweigen blütenbehangen:
Steh' auf! Steh' auf!
Was liegst du im Traum?
Die Sonn' ist aufgegangen!
Steh' auf! Steh' auf!

Die Lerche ist wach, die Büsche weh'n!
Die Bienen summen und Käfer!
Steh' auf! Steh' auf!
Und dein munteres Lieb' hab ich auch schon geseh'n.
Steh' auf, Langschläfer!
Langschläfer, steh' auf!
Steh' auf! Steh' auf!

Vårmorgon

Linden knackar på fönstret
med blommande kvistar:
Stig upp! Stig upp!
Ligger du och drömmer?
Solen har gått upp!
Stig upp! Stig upp!

Lärkan är vaken, buskarna vajar!
Bina surrar och skalbaggarna!
Stig upp! Stig upp!
Och jag har redan sett din glada älskade.
Stig upp, sjusovare!
Sjusovare, stig upp!
Stig upp! Stig upp!